

Předmětem této práce je román Andreje Bělého "Petěrburg", analýza jeho ruského znění a na této analýze založené hodnocení jeho českých překladů - překladu Mathesiova a překladu Šandova. Analýza originálu je rozdělena na část sémantickou a stylistickou. Analýza sémantická se člení podle několika tématických okruhů, které se jeví jako dominantní prvky románu. Stylistická analýza je členěna podle různých úrovní textu, začíná u prvků fonetických a končí u stylu románu jako celku. Jako nejvýznamnější rysy románu byl identifikován důraz na nejruznější dichotomie na úrovni sémantické, na úrovni stylistické pak vysoká úroveň zvukové organizace, neobvyklá či přímo nenormativní lexika a syntax a úryvkovitost a zdánlivá neúplnost na všech úrovních textu. U překladů bylo konstatováno narušování zvukové organizace románu, nedodržování interpunkce, nenutné změny slovosledu, proměňování implicitních vztahů ve vztahy explicitní a s tím související zlogičťování textu. V ojedinělých případech docházelo k narušování významu, nezachycení podtextu. Jako celek byly oba překlady ve srovnání s originálem shledány jako nedostatečně inovativní, příliš vysvětlující, což je ovšem do značné míry předem dáno naprosto ojedinělou a zřejmě nepřevoditelnou originalitou románu.